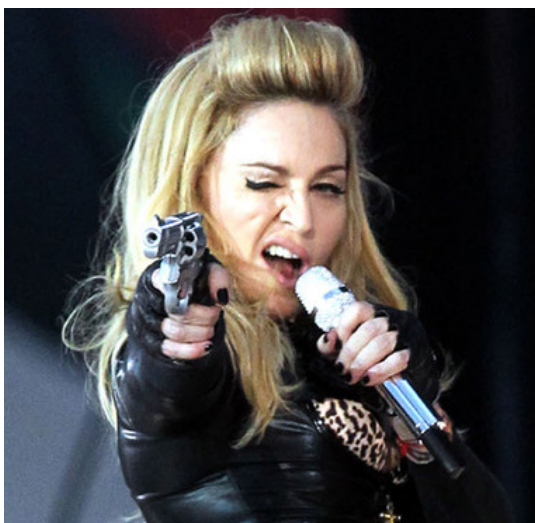

Када сте последњи пут чули за Пати Смит, Брус Спрингстина, Пола Мекартнија, Стинга. Несумњиво изванредни музичари, али заборављени и прегажени од нове техно генерације, од генерације денсера и репера, која је завладала свјетском музичком сценом и никако нам се не скида са ушију и врата. Преживјели остаци некада славних шездесетих и седамдесетих наступају по клубовима или се мотају по бившим државама и градовима као што је Београд, од којег су у тренуцима највеће славе бјежали као ђаво од крста. Понекад традиционални концерт и то је све од некада величанствене рок дружине.

Шта добијемо када се и дружба одолева, која је већ годинама није снимала иоле вриједнију пјесму и чији мегаломански игрокази имају више везе са глобалносеоским позориштем, него са музичким концертима, и Јоко Оно, која не би видјела свјетске музичке сцене да се није удала за Џон Ленона? Добијемо отворено писмо руским властима за које је текст и аранжман урадио "Амнести интернешенел". Интерпретација је јако дојмљива. Тражи се ослобођење затворених чланица руског панк бенда „Пуси рајот“. Ако неко не зна, то су оне бруталне цурице што су у храму Христа Спаситеља изводиле људскоправашки „перформанс“ познат као панк молебан, наводно због подршке Руске православне цркве Владимиру Путину.

У сатанским стиховима помиње се „срање господње“, које према отвореним тумачењима стихоклепаца представља „идиоматски израз“, а односи се на срастање Московске патријаршије и државе, Путина и Кирила. „Срање господње“ је њихова оцјена ситуације у држави. Једна од „заточеница савјести“ Јекатарина Самуцевич навела је у завршној ријечи како је њихов перформанс био покушај „комбинације визуелног израза православне културе и културе протеста наводећи људе на помисао да православна култура не припада само РПЦ, патријарху и Путину – она може да буде и на страни грађанског бунта и протеста у Русији“.

За прозваног патријарха Кирила ова баханалија и светогрђе у храму Христа Спаситеља, правдана људским слободама и правом на изражавање, представља дио координисаних напада са циљем да се спријечи обнова утицаја Руске православне цркве у постсовјетском друштву. Предсједник Путин се овом приликом осврнуо на раније испаде ове панкерске групе као што је био онај у једном московском супермаркету када су окачили три страшила са натписом да Москву треба ослободити од Јевреја, хомосексуалаца и гастарбајтера. Потом су два дана пред руске изборе исти људи организовали „сеансу групног секса на јавном мјесту“ (Тимирјазевски музеј у Москви) у чему је учествовала трудна Надежда Толокоњикова, очигледно фронтмен ове политички инструментализоване групе музиканата врло сумњивих музичких остварења.

Отпор нема алтернативу

Одговор Путина на ова брутална кршења јавног реда и мира никако се није уклопио у оно како руског предсједника доживљавају на Западу, а доживљавају га као владара који гуши демократију, тиранина и тврдокорног руског националисту са којим нема шале. Путин је рекао да је то што они раде њихова ствар, да људи имају право да се баве чим хоће, али само под условом да тиме што раде не крше закон, а оргијање на јавном мјесту и стављање снимка на Интернет јесте кршење закона и подлијеже правној санкцији. Путин је иронично додао како неки аматери кажу да је групни секс бољи од индивидуалног јер ту, као и у сваком колективном послу, може да се забушава.

Несумњиво да је руске власти требало да реагују одмах након колективне распаљотке, јер да се поступило по закону вјероватно да не би дошло до бласфемije у храму Христа Спаситеља због чега су чланице „Пуси рајот“ ипак завршиле на суду. Након судског процеса донесена је пресуда којом се Надежда Толокоњикова, Марија Аљехина и Јекатерина Самуцевич осуђују на по двије године затвора за „хулиганизам, мотивисан вјерском мржњом“.

Под ударом закона

У поступку је, према мишљењу адвоката оптужених дјевојака, намјерно искључена повезаност религије и политике, показујући тиме да у „панк молебану“ није било ничега другог до презира према православљу за чију су формалну камуфлажу послужили тамо неки безначајни политички контексти. Познавајући ране радове оваквих и сличних активиста, како у Русији тако и у Србији, и њихове „умјетничке перформансе“, који су доживјели врхунац богохулним и грозоморним наступом у храму Христа Спаситеља, може се слободно рећи да ту итекако има и презира према православљу и хулиганизма мотивисаног вјерском мржњом тако да је очајни трио добио заслужену казну.

Али не може се занемарити ни политички контекст. Од како је Владимир Путин уз помоћ сарадника стабилизовао Русију, ојачао је и политички и економски, не престају напади Запада на Путина и актуелну руску власт. Западу не одговара јака и стабилна Русија, те уз помоћ корисних плаћеника разних фела константно ради на њеном урушавању. У том се контексту може посматрати и антидржавно дјеловање „Пуси рајот“. Оптужена Аљехина је поручила : „Ми ћемо отићи у затвор, а почеће грађански рат“. То исто

Пише: Раденко Тошић
недеља, 28 јул 2013 19:02

прижељкује и Запад. Толокоњикова у интервјуу за њемачки „Шпигл“ каже да пресуда представља личну освету руског председника и да је поступак против њих врло важан, јер показује право лице Путиновог система. Из ове изјаве се може закључити о накарадном дјеловању и накарадnoj логици неких, углавном руско-српских, активиста, којима изгледа не одговара ни једна власт у матичним државама - Кршићемо закон до миле воље, а кад нас власти приведу и осуде то ће значити да су власти антидемократске и да их зато треба скинути са трона.

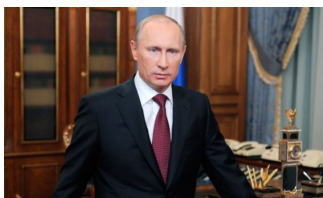

Наравно да се ову причу укључила и пропагандна машинерија Запада. Панкерке су добиле велику подршку и отворену подршку у западним медијима. По опробаном обрасцу из ранијих ситуација бунтовнице су представљене као жртве тоталитаризма, као недужне мушкарце на које се острвила клерикална држава која не поштује људска права. Британски лист „Гардијан“ направио је видео за нову пјесму ове све популарније панк групе која је за мање од 24 сата видјело више од 15.000 људи. Ради се о видео-снимку „затворског сингла“ у којем двије чланице „Пуси рајот“, са фантомкама на глави и у мини-сукњама, ударају штапом по Путиновој слици, а након што су је запалиле обећају да ће наставити своју „музичку борбу“, ма шта то значило. Шарене фантомке ничу и на другим меридијанима уз одговарајуће перформансе којима се даје подршка „заточеницама савјести“. Мора се признати да је идеја са фантомкама интелигентна и да је омогућила да „Пуси рајот“ од шесторазредне панк групе прерасте у политички покрет. У скорој будућности можемо очекивати и филм о напаћеној и шиканираној музичкој чељади из Русије у холивудској продукцији. Још боље ако дође до промјене власти у Русији, па да га сами Руси сниме, како Холивуд не би прљао руке.

Солидарност на дјелу

Пише: Раденко Тошић
недеља, 28 јул 2013 19:02

Заточенице су добиле подршку и званичне политике западних земаља тако што су Владе САД, Британије, Француске и Њемачке осудиле њихове казне као несразмјерне. Протести подршке руским панкеркама одржани су у Београду, Паризу, Лондону, Москви. Са осуђеним чланицама бенда солидарисали су се и истакнути појединци као, на примјер, бивши пољски предсједник и човјек солидарности Лех Валенса, који је у писму Путину тражио да помилује панкерке, наводећи да су се оне само бориле рјечју за своје ставове, мада на лош начин. Ту је и неизбјежни Каспаров, који не пропушта ни једну прилику да протестује против политике руског предсједника Путина. Бившем шаховском свјетском прваку сада пријети казна од пет година затвора, јер је на суђењу трима панкеркама угризао полицајца за прст и руку. На његовом Фејсбук профилу касније је објављено да шаховски велемајстор није дошао да протестује, него је једноставно био тамо, а полиција га је окружила и стрпала у комби. Наводно је претучен, али је рекао да се осјећа добро.

То што чувени шахиста подржава Аљехину има неке логике, али није логично да врхунски музичари путем отвореног писма пружају подршку трима дјевојкама, које, по свој прилици, и немају неке везе са музиком, на што упућује и изјава оца најстарије „мачкице“ Јекатерине Самуцевич, ослобођене након жалбе московском суду што је чини двоструком „заточеницом савијести“. Јекатеринин отац Станислав је рекао како је његова кћерка била добар ђак, а једино што јој у школи није ишло било је музичко. „Зачудио сам се кад су ми показали да моја кћерка држи електричну гитару у храму, јер као дијете није имала слуха за музику“ - изјавио је збуњени отац.

Шта је требало прослављеним музичарима да се мијешају у унутрашње ствари суверене земље ? Да пружају подршку „музичком остварењу“ које са музиком нема претеране везе . Закључак је да наведено музичко друштво, које броји око стотињак чланова, изманипулисано или не од стране "Амнести интернешенела", такође представља дио пропагандне машинерије Запада и да њихово отворено писмо руским властима није ништа друго него политички памфлет закамoufliran наводном бригом за људска права.